

neid nende warde alt, mulla seesi leidis, mis Ameri-
last ollid sadetud. Siin sai perremees esmalt
arro, et „Brans Trake“ mitte neid nuppusi ei
olle arwanud omma kirja sees, mis üllewel
warde otsas, waid mis al juurde külges kas-
wanud.

Nüüd las kis temma keik karduhwolid üles
wõtta, teggi sure sõmaia ja kutus hulk ülle-
mid ja sõbro kofko, ning teggi jälle nenda, kui
ennegi. Kui teised road ollid sõdud ja ka wiin
jälle jodud, wõeti waagen lahti; agga wata seal!
iggamees tundis ja maitfis, et roog hea olli
ja murretseid ommale seemet ja kaswatajaid neid
rohkeste. Selle järrele laggus se seeme ifka
laiemale, kunni nende suggo ka meie maale
tulli. Kui suurt leinwa abbi ja kasso karduh-
wolid iggas ma nurkas on teinud ja weelgi
teggewad, kunni nende suggo rahwa käes seisab,
sedda teab nüüd iggaüks.

Ei olle enne, wannast aast,
Siin tõusnud wilja meie maast,
Waid keik on todud aeg-aast
So meie jure kaugele maalt:
Kül ruggid, odrad, kaerad, nisid

Ja wilja kandjad püde wõssud,
Ni läatsud, erned, ubbad, marjad,
Kui hobbused ja weise karjad
Ja nenda siis karduhwolid ka,
Mis eest me peame tännama,
Et sajad ostsid, waewa nägid
Ja rahwale suurt head teggid! —
Kes tunneb sedda tallomeest,
Et temma wõera made seesi
On niidagi ka wälja toond,
Mis Jummal rohkem senna loond?
Ei sedda wastust ota ma,
Se olleks muido asjata,
Sest surem hulk, kes sedda täab,
So tännamattaks siiski jääb!

Nordemeeeste hirmo-wits.

Wannal aial olli kord Inglismaal se seädus,
et need nored mehed ja poisid, kes ei wiitsi-
nud tööd tehha ehk leiwawannematte sõnna
kuulda, ennast laiskusse peale heitsid; ehk kui
tööd ja tenistust leitsid, agga kofhe jälle ärra-
tuddisid, lätsid parremat kohta otsima ja nenda
muido ümber hulkusid ja weddelesid, et suurt
päwa palka piddid leidma, seal jures lehwaks
jäid ja wimaks kerjasid. Misuggused kergemele-